

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РЕФОРМУВАННЯ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНОЮ СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ США

Т.І. Шалімова

Аспірантка Сумського державного
педагогічного університету ім. А.С.Макаренка

Протягом двох останніх десятиліть структура та функції органів управління освітою багатьох країн зазнали перетворень. США є одним із лідерів у запровадженні таких реформ. На сучасному етапі розвитку загальної середньої освіти США значне місце займає врахування в управлінні закладами й установами освіти ринкових відносин у зв'язку з розвитком теорії освітнього менеджменту.

У 80-х рр. ХХ ст. було оприлюднено низку звітів і коментарів щодо американської моделі освіти. Вони містили описи різноманітних шляхів реформування загальної середньої освіти США. Автори цих праць (Powell, Farrar, Cohen) закликали до майже кардинальної перебудови освітньої системи [2, 117].

Слід відзначити, що зусилля щодо реформування управління середньою освітою привели до наступного:

1. Партнерства між школою та бізнес-структурами.
2. Конкуренції між учнями та серед вчителів.
3. Створення національних стандартів та навчальних програм.
4. Узгодження заходів з метою централізації та передачі повноважень стосовно прийняття рішень.

Але, щоб досягти певних результатів реформування середньої освіти, реформу потрібно проводити згідно з чіткими рекомендаціями, отриманими на основі теоретичних та практичних досліджень. Зміни впроваджуються окремими людьми у кожній конкретній школі. Тому негнучкі доручення та накази, ухвалені на основі контрольних даних приречені на провал ще до того, як за них проголосують.

Успішна реформа потребує сміливого, альтруїстичного, мудрого та непохитного лідерства [1, 86]. Ця поведінка повинна моделюватися

директорами шкіл і головами шкільних спільнот, в тому числі вчителями, учнями, батьками та службовцями центральних освітніх закладів. Спільне лідерство вестиме до успішних змін на легальних засадах, що не залежатимуть влади окремих людей.

Останньою ключовою рисою шкільної реформи – є потреба більшої єдності наявних подвійних систем освітніх послуг, водночас, зберігаючи певну конкуренцію різних реформаторських зусиль. Реальність полягає в тому, що школи є складними соціально-технічними та політичними закладами, які працюють у визначених межах законодавства та програм дій. Саме ця складність і потребує усвідомлення, що школу не змінити шляхом простого оновлення або реструктуризації, як вважали досі. Натомість, Гоенс і Клівер закликають до широкомасштабних системних реформ у вигляді динамічної та постійної трансформації школи. Під цим вони розуміють повну або суттєву видозміну самої природи або наявних умов такого закладу як школа, а також видозміну сутності й завдань освіти у світлі змінюваних умов і середовища [2, 173].

Таким чином, на сучасному етапі розвитку суспільства, управління середньою освітою США вимагає вивчення та застосування сучасних теоретичних підходів до управління освітою. Увага дослідників вказує на популярність американського досвіду реформування управління освітою, однак і в цьому процесі були свої певні недоліки. Адаптація американського досвіду до умов української освіти може бути досить корисною під час реформування вітчизняної освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Powell, A.B., Farrar, E., Cohen, D.K. The shopping mall high school: Winners and losers in the educational marketplace. - Boston: Houghton Mifflin, 1994. – 479 p.
2. Goens, G.A., Clover. Mastering school reform. Needham Heights, MS: Allyn Bacon, 1985. – 329 p.